

Ljudje moramo komunicirati

Fraza, da se mora umret večina poznamo. Kaj se še mora v življenju? Moramo komunicirati. Tudi, ko ne govorimo, komuniciramo – tudi, ko smo tiho, komuniciramo. Odsotnost komunikacije je najtežja situacija.

Ljudje komunicirajo že od davnih časov. Komunikologija kot znanstvena veda se je začela razvijati pred 50. leti v ZDA. Ločimo:

- intropersonalno komunikacijo (vase usmerjeno komunikacijo s samim seboj, za verne je to komunikacija z bogom, za nekatere s svojim jazom, vestjo ...),
- komunikacijo z drugo osebo,
- komunikacijo potem medijev,
- množično komunikacijo.

Pri komunikaciji ločimo temo, sporočilo, pošiljatelja, prejemnika in učinek. Poslušalci ločijo, kadar se jim govori s srcem ali pa se samo bere.

Pri komunikaciji z drugo osebo ločimo verbalno (besedno) in neverbalno (nebesedno) komunikacijo. Nekateri strokovnjaki trdijo, da neverbalno predstavlja 90 % komunikacije.

Nekje drugje sem prebral in tudi slišal, da predstavlja neverbalna komunikacija pri prejemniku 55%, glas 38% in vsebina le 7% prejetega sporočila. Na primer pri učencu lahko učitelj prepozna iz neverbalne komunikacije in glasu ali je vsebina učenčevega sporočila resnična, če na primer učenec reče učitelju, da mu je slabo.

Pri komunikaciji z drugimi je pomembna hitrost, pogled na poslušalce, bližina mikrofona ... Dober komunikator je tisti, ki 60 % posluša in 40% govori (na primer v 10 minutah pogovora, 6 minut posluša in 4 minute govori).

V KOMUNIKACIJI JE POSLUŠANJE ZLATO. Velikokrat nekemu pomagamo že s tem, da mu prisluhnemo. Hitri tečaji za komunikacije ne pridejo v poštev, ker nas dostikrat učijo zavajajočemu komuniciranju za dosego ciljev.

Prvo pravilo komunikacije je ISKRENOST. Obstajajo različne komunikacijske strategije (na primer važno nam je, kaj bodo drugi mislili ali s komunikacijo želimo nekaj dobiti (profit, dominacijo, lastno zadovoljstvo, drugi nas ne zanimajo ...).

KOMUNIKACIJO JE TREBA PRILAGODITI PREJEMNIKU. Sporočilo je treba prilagoditi prejemniku. Če želimo dobro komunicirati moramo dati sogovorniku DOSTOJANSTVO. Ni nujno, da nekemu rečemo z besedami, da ga omalovažujemo, temveč je to največkrat povedano z gestami (neverbalno).

Ljudje odhajajo od dobrega komunikatorja z UPANJEM.

Za dobrega komunikatorja ni odvečnih ljudi.
Danes velikokrat govorimo drug drugemu.
Bolje bi bilo, da bi govorili drug z drugim.

V komunikaciji sta pomembni POTRPEŽLJIVOSTI in NAČIN.

Pomembno je, da nismo prehitri, da se ne zaletimo, četudi menimo, da imamo 100% prav. Neki mož, ki je bil več v komunikaciji (znan je dobro poslušati) je prišel v gostinski lokal. Zunaj je bilo zelo sončno vreme. Nek "naelektren" znanec mu reče: "Zunaj zelo močno sneži!" Mož mu mirno odgovori: "Da sneg pada. " Kmalu doda: "Malo pada, čisto malo." In čez nekaj trenutkov reče: "Malo sije sonce." In čez čas konča: "A ne sije zunaj sonce?"

Potrudimo se izboljšati svojo komunikacijo.

Vir: oddaja na radiu Mir Medjugorje (<http://radio-medjugorje.com/hr>)

Poslušal, povzel, prevedel in zapisal Zlatko Šehovič